
Хочеш не хочеш, а наше кінчається літо.
Рясним майорам ще може зо тиждень цвісти.
І павутиння за вітром нервово так літа,
Ніби в загублених напрямках позіх мети.

Хочеш не хочеш, а туга на серці розмліла.
У віковому полудні розплавилась вщент.
І горобцям, що в пилюці немає ім діла,
Все то на дощ, малюкам з того радості цент.

Хочеш не хочеш, а нас віддаляють кордони.
Час-благодійник загострення всі притупив.
Вже не цікавлять позиції, секс і пагони,
Амбіціозність сутула відправилась в змив.

Максималізм, він відплакав гіркими сльозами,
Все розділивши на білі і чорні кольори.
Хочеш не хочеш, а літо прощається з нами
І відцвітають у нашім подвір'ї майори.

Ти знову влетіла
На кшталт моїм віям
Завмерла на стінці чекаючи Вія
Ото вже подія!

А тиша, як лихо що ніби не диха.
А вище над дахом, вирує провалля
Підкорене птахом.
А далі там, далі -
Зорицвіт безкрайній
Мінливий і тайний
І зустріч остання.
І вечір холодний прощальний.

Ми згораємо разом, горімо окремо.
Два розрізнені настроя
В вічних ділемах.
Нестиковні планети від різних галактик.
Дві подовжені постаті в райдужнім пакті.

Ми згораємо порізнъ розметені вітром,
На плацкартних пристанищах
Білого світу.
І вуста припечатані -
Доля кравчиня,
То від крові запеклої пам'ятка синя.

Нас розносить бідую, що кармою зветься,
Тільки в пам'яті пісня
Батьківського дому.
Нам ніяк не живеться,
І все нам минеться,
Так, без крапки, лиш з позіхом,
Навіть без коми...
Ми згораємо порізнъ...

Навпомацки йшла
І глухий знову кут,
Приречена своїм отим, безнадійним
І спокій покинув впітьмарі спокут,
Майнув, залишивши півслід отой мрійний.
І я розімкнула зтиснений кулак,

Що завше збирав і давав мені сили-
І бачу не там і не з тим і не так-
І вся безсуттєвість, що марно бісила.
У всіх вже соломки,
Матраци з гааг,
А я навіжена
Пустилась світами.
І все то не там і не з тим і не так -
І морок віками і все межі нами.

РУССКИЕ ПЕРЕВОДЫ-ВАРИАЦИИ

Нежность ленива, нежность нахальна,
Лезет под кожу, тянет к забавам.
То виртуозна, а то аморальна.
Берег вон левый,
Берег вон праый.
Нас бережет переспелый август,
Нас бережет несозревший май.
Падает перстень, катится жемчуг,
Нежно сползает муарова шаль.
Нежность манерна,
Смешна и искусна.
Бывает улыбчива, бывает печальна.
Как соло гитары - так грустно-грустно.
Как мед на дне чашки, возьмет и растет.
Нежность аллергия.
Она как ребенок,
Рвется к свободе и часто блефует.
Вечно под кайфом, вечно на нервах,
И в перерывах, но чаще всуе.
Нежность без оклика.
Нежность без крыши.
Нежность малютки.
Нежность бездомна.
И без тревоги - панцирь улитки.
И без надежды, и часто бессонна.
Берегом левым
И берегом правым,
Руслом реки, серым асфальтом

Страсть как лавина взвизгнет фальцетом,
Хаос вокзальный - бархатным альтом.
Испепелит всех -
Кто ближе, кто дальше,
Все разнесет поздно ли, рано.
Выживут только ленивы и нежны.
Выживут только нежно-нахальны.